

[Miljøministeren]

Det er selvfølgelig glædeligt, fordi der er tale om et meget omfattende lovforslag, som også kræver en meget omfattende dialog mellem de involverede parter.

Det er også et svar til hr. Knud Lind, som ikke mener, at industrien er tilhænger af dette lovforslag. Dertil kan jeg kun sige, at det er industrien faktisk, hr. Knud Lind. Industrien har ytret sig meget positivt om dette lovforslag. Der er meget store dele af industrien, der ikke tilnærmelsesvis er så reaktionære over for miljøspørgsmål som hr. Knud Lind. Himlen være lovet, for så var miljøet da ikke særlig godt her i Danmark!

Industrien har fattet, at hvis man overhovedet skal i gang med en bæredygtig, en miljøvenlig udvikling i dette land, drejer det sig om, at vi får noget renere teknologi. Industrien er derfor meget positiv over for dette forslag, fordi vi med det skaber nogle rammer for et konstruktivt samarbejde mellem myndighederne og industrien om spørgsmålet om renere teknologi.

I tilknytning hertil skal jeg bekræfte hr. Sønderbys opfattelse, at der nu var en større forståelse, også blandt industriens folk, for miljøspørgsmål, fordi vi havde taget mere omfattende fat på diskussionen om mål og midler og prioritering. Det er rigtigt, at der er en større forståelse for disse spørgsmål, end der har været tidligere, og det synes jeg er meget fint og meget glædeligt.

De overordnede principper for selve lovforslaget er for så vidt gennemgået af såvel hr. Ole Bernt Henriksen som fru Marianne Jelved, men jeg vil dog understrege, at de virkelig nye ting i forbindelse med lovforslaget er de to paragrafer, som også andre har fremhævet. Der er nu tale om, at vi skal forebygge i forbindelse med hele det kredsløb, som kemiske stoffer og produkter gennemløber i vort samfund, og det vil sige i forbindelse med såvel fremstilling, opbevaring og anvendelse som bortskaffelse. Det vil sige, vi nu er inde i totalbetragtninger om stofferne. Det er også et svar til hr. Ole Bernt Henriksen, som spurgte, om det var rigtigt opfattet, at affaldshåndteringen medtages i dette lovforslag. Ja, det medtages, for kun hvis vi tager den side af det med, kan vi få en reel vurdering af, hvor farligt et stof er.

Så rejste hr. Trøjborg, som jeg skal takke for rosen, nogle spørgsmål. Nogle af dem kræver naturligvis en nøjere udvalgsbehandling, men

navnlig spørgsmålet om miljømærkning er, som hr. Trøjborg ganske rigtigt sagde, en meget vanskelig ting. Vi ved, at der er etableret en miljømærkeordning i Vesttyskland, og at tilsvarende ordninger er under udarbejdelse i de øvrige nordiske lande. Vi hører også, at lande som Schweiz og Japan har overvejelser om miljømærkning. Det vil altså sige, at hvor gerne jeg end ville gøre det til en genial dansk tankegang, er der tale om noget, der nu er ved at brede sig mange steder. Det betyder naturligvis også, at vi har mulighed for at inddrage en lang række af de erfaringer, man har haft i andre lande, og måske undgå nogle af de problemer, som der har været dér.

Men det er helt utvivlsomt, at det vil kræve en meget grundig forberedelse af ordningen, når og hvis vi skal indføre en sådan miljømærkning. Jeg har derfor tænkt, at vi må iværksætte et udredningsarbejde for kriterierne for det og så naturligvis inddrage de berørte erhvervs-, miljø- og forbrugerorganisationer i et sådant arbejde, så vi når frem til noget, som alle faktisk kan være positive over for.

Så er der spørgsmålet om, hvornår man har tænkt sig at anvende de bemyndigelser, der er f.eks. i § 30. Det vil jeg meget nødig på nuværende tidspunkt udtale mig generelt om, men de er selvfølgelig medtaget for at blive anvendt. Jeg synes dog allerede, vi i noget mål har vist vores vilje til at gå ind på disse områder, for det første ved den handlingsplan for afskaffelse af freon, som allerede er fremlagt i Folketinget, og derudover også ved de udspil på PVC-området, som vi er kommet med over for branchen, og som også drejer sig om, at vi vil forbyde nogle stoffer.

Når det så drejer sig om forholdet til EF og miljøgarantien, synes jeg – og det er selvfølgelig også i relation til opløsningsmidlerne, sådan som sagen om opløsningsmidler og mærkning heraf kørte inden jul – at vi slæber rundt på nogle gamle EF-vedtagelser og nogle vedtagelser fra tiden inden pakken i 1986, og selv om jeg ikke selv stemte for den pakke på det tidspunkt, må jeg sige, at det er dog en positiv ting ved pakken, at der nu er nogle miljøgarantimuligheder, som der ikke har været tidligere. Derfor er dette et skridt i den rigtige retning. Hvis de også havde eksisteret tidligere, tror jeg, at hele den diskussion om opløsningsmidler og mærkning, som vi havde inden jul, havde været an-